הרואה מקום שנעשו בו נסים לישראל. כגון הך דקתני לקמן ומעברות היס והילדן ומחלי לרנון כו': **זיקין וזועות ורעמים.** מפרש בגמרא[ג]: **מלא עולם.** לפי שאלו נראין או נשמעין למרחוק: **ברוך עושה בראשית.** ובגמרא (ד' נט.) פריך מאי הוי לעלויי ליה מעשה בראשית ניהו: **לפרקים.** מפרש בגמרא[ד] (שם ע"ב). ולפי שהוא משוב וגדול מכולן קבע ליה רבי יהודה ברכה לעצמו: **מברך על הרעה מעין על הטובה.** דיין האמת: **ועל הטובה מעין על הרעה.** הטוב והמטיב. ובגמרא[ה] מפרש היכי למי: **הנהנה לברך.** המהנה בדבר ואינו לברך ואסור לעבור כרך ואם מעבירו מוסיף רעים ומחפשים עליות: **אחת בשניסמו.** מתפלל שיכנס לשלום: **בשלישמו.** מתפלל שיצא לשלום: **אחרנא.** כדמפרש נותן הודאה על שעבר ועומד על העתיד ומשלח ד' כדמפרש בגמרא[ו]: **חייב אדם לברך על הרעה כו'.** מפרש בגמרא[ז]: **ד"ח כלל מאחד.** מדות מדומות לך בין מדה טובה בין מדת פורעניות: **לא יקל ראשו.** לא יהנג קלות ראש: **כנגד שער מזרחי.** תוך להר הבית שאר בחומה הסמוכה לשר לרגלי הבית במזרח. לפי שכל השערים מכוונים זה כנגד זה שער מזרח שער עזרת נשים ושער עזרת ישראל ופתח האולם וההיכל ובית קדשי הקדשים ימיני מקדש לשמאל כשהיה שמה טרקסין: **בפונדיא.** מגזר חלול ונותנין בו מעות: **מק"ו.** בגמרא[ח] מפרש ליה: **כל חומרי ברכות שבמקדש היו אומרים עד העולם.** במסכת תענית (פ"ג דף טז:) ממרינן אין עונין אמן במקדש המברך אומר בקול כל ברכה ברוך אתה ה' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ברוך אתה ברוך בכולם והעונין אומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד וילפינן לה מקרא דתפלת עזרא וסיעתו. ומשמעינן הכא דבמקדש לשמוע לא היו אומרים אלא ברוך ה' אלהי ישראל עד מן העולם: **משקלקלו הלדוקים.** ואמרו אין עולם אלא אחד התקינו שיהו אומרים מן העולם ועד העולם: **הפקינו.** עזרא וסיעתו שיהו אומרים מן העולם ועד העולם ברוך לומר שבני עולמות יש להוסיף מלב הלדוקים הכופרים בתחיית המתים: **שיהא אדם שואל בשלום חבירו בשם.** בשמו של הקב"ה ולא תאמרינן מזלזל הוא בכבודו של מקום בשביל כבוד הבריות להוסיף שם שמים עליו. ולמדו מבעז שאמר ה' עמכם ומן המלאך שאמר לגדעון ה' עמך גבור החיל: **ואומר לא תכוו כי וקוץ אמך.** למוד מדברי זקני אומתך לעשות מה שרואין שעשו הס. ובגמ'[ט] מפרש מאי ואומר: **ואומר עם נעשות לה' הפרו תורתך.** פעמים שמבטלים דברי תורה כדי לעשות לה' אף זה מתכוין לשמוע לשלום תחרו זהו לשונו של מקום שנאמר בקש שלום ורדפהו[י] מותר להפר תורה ולעשות דבר הנראה מקור: **גמ'** ת"ר **מנין דמברכין אניסא ת"ר יוחנן דאמר קרא ויאמר יפרו ברוך ה' אשר הציל אחכם וגו': בעבר ימינא.** שם מדינה בדרומו של פרת: **בפקאה.** בקעה: **ערבות.** שם מקום: **ולאחא למיא.** לנחל למים: **בדספקא.** בשוק: **גמלא פריגא.** גמל משוגע שעשקו רעים: **לאפרקא ליה אשיפא.** נפלה חומת בית שהיה סמוך לו ונכנס לתוך הבית מפני הגמל: **מעברות היס.** מקום שעברו ישראל בים סוף: **ומעברות הירדן.** בימי יהושע: **מעברות נחלי ארנון.** לקמן מפרש מאי ניסא: **במורד בית חורון.** בימי יהושע היה בספר יהושע (י): **ואבן שזרק עוג.** לקמן מפרש:

עבדי

הרואה [א]מקום שנעשו בו נסים לישראל אומר ברוך שעשה נסים לאבותינו

במקום הזה מקום שנעקרה ממנו עבו"ם אומר ברוך שעקר עבו"ם מארצנו על הזיקין ועל הזועות ועל הרעמים [ב]ועל הרוחות ועל הברקים אומר ברוך שכחו וגבורתו מלא עולם על [ג]ההרים ועל הגבעות ועל הימים ועל הנהרות ועל המדברות אומר ברוך עושה [ד]בראשית רבי יהודה אומר [ה]הרואה את הים הגדול אומר ברוך שעשה את הים הגדול [ו]בזמן שרואהו לפרקים על הנשמים [ז]ועל [ח]על [ט]בשורות רעות אומר ברוך דיין האמת [י]בנה בית חדש [כ]וקנה כלים חדשים אומר ברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה [ל]מברך על הרעה מעין על הטובה ועל הטובה מעין על הרעה [מ]והצועק לשעבר הרי זו תפלת שוא היתה אשתו מעוברת ואומר יהי רצון שתלד אשתי זכר הרי זו תפלת שוא היה בא בדרך ושמע קול צוחה בעיר ואומר יהי רצון שלא [נ]תהא בתוך ביתי הרי זו תפלת שוא הנכנם לכרך מתפלל שתים אחת בכניסתו ואחת ביציאתו בן עזאי אומר [ס]ארבע שתים בכניסתו ושתים ביציאתו נותן הודאה על שעבר וצועק על העתיד [ע]חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה שנאמר [1]ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך וגו' בכל לבבך בשני יצריך ביצר טוב וביצר הרע ובכל נפשך אפילו הוא נוטל את נפשך ובכל מאדך בכל ממונך ד"א בכל מאדך בכל מדה ומדה שהוא מודד לך הוי מודה לו [פ]לא יקל אדם את ראשו כנגד שער המזרח שהוא מכוון כנגד בית קדשי הקדשים [צ]ולא יכנס להר הבית במקלו ובמנעלו ובפונדתו ובאבק שעל רגליו ולא יעשנו קפנדריא ורקיקה מקל וחומר כל חותמי ברכות שבמקדש היו אומרים [ק]עד העולם משקלקלו [ר]הצדוקים ואמרו אין עולם אלא אחד התקינו שיהו אומרים מן העולם ועד העולם והתקינו שיהא אדם [ש]שואל את שלום חברו בשם שנאמר [2]והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים ה' עמכם ויאמרו לו יברכך ה' ואומר [3]ה' עמך גבור החיל ואומר [4]אל תבז כי זקנה אמך ואומר [5]עת לעשות לה' הפרו תורתך רבי נתן אומר הפרו תורתך משום עת לעשות לה': **גמ'** מנא הני מילי אמר רבי יוחנן דאמר קרא [6]ויאמר יתרו ברוך ה' אשר הציל וגו' אניסא דרבים מברכינן אניסא דיחיד לא מברכינן והא ההוא גברא דהוה קא אזיל בעבר ימינא נפל עליה אריא אתעביד ליה ניסא ואיתצל מיניה אתא לקמיה דרבא וא"ל כל אימת דמטית להתם בריך ברוך שעשה לי נס במקום הזה ומר בריה דרבינא הוה קאזיל בפקתא דערבות וצחא למיא איתעביד ליה ניסא איברי ליה עינא דמיא ואישתי ותו זמנא חדא הוה קאזיל ברסתקא דמחוזא ונפל עליה גמלא פריצא איתפרקא ליה אשיתא על לגוה כי מטא לרסתקא דמחוזא בריך ברוך שעשה לי נס בגמל ובערבות אמרי [נ]אניסא דרבים כולי עלמא מיחייבי לברוכי [ס]אניסא דיחיד איהו [א] חייב לברוכי תנו רבנן [ע]הרואה מעברות הים ומעברות הירדן מעברות נחלי ארנון אבני אלגביש במורד בית חורון ואבן שבקש לזרוק עוג מלך הבשן על ישראל ואבן שישב עליה משה בשעה שעשה יהושע מלחמה בעמלק ואשתו של לוט וחומת יריחו שנבלעה במקומה על כולן צריך שיתן הודאה ושבח לפני המקום בשלמא מעברות הים דכתיב [7]ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה מעברות הירדן דכתיב [8]ויעמדו הכהנים נושאי הארון ברית ה' בחרבה בתוך הירדן הכן וכל ישראל עוברים בחרבה עד אשר תמו כל הגוי לעבור את הירדן אלא מעברות נחלי ארנון מנלן דכתיב [9]על כן יאמר בספר מלחמות ה' את והב בסופה וגו' תנא את והב בסופה שני מצורעים היו דהוו מהלכין בסוף מחנה ישראל כי הוו קא חלפי ישראל אתו אמוראי [פ]

הרואה וכו' אומר ברוך שעשה נסים [ק]לאבותינו וכו'. פירש רבי שמעיה דכל הני ברכות צריכות להזכיר שם ומלכות ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם וכן כתב רבינו שמשון מקולי כי הכ"י היה רגיל לברך על הברקים ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שכחו וגבורתו מלא עולם וכן פר"י ומייתי ירושלמי לפירקין רבי זעירא כו' כל ברכה שאין בה וכו' וגרסה לרבינו[ר] דלוקח לרואה מהלכים יום לשלשים יום דומיא דרואה ים הגדול לפרקים לתמר בירושלמי לפרקים היינו שלשים יום:

שעקר עבו"ם מארצנו. בירושלמי מתני כשנעקרה עבו"ס מכל ארץ ישראל[ש]:

על הנהרות. לאו על כל נהרות לחודיהו אלא מרבע נהרות דכתיבי בקרא כמו מהקל ופרת: מבני

תורה אור השלם

1. וְאָהַבְתָּ אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדֶךָ: דברים ו ה
2. וְהִנֵּה בֹעַז בָּא מִבֵּית לֶחֶם וַיֹּאמֶר לַקּוֹצְרִים יְיָ עִמָּכֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יְבָרֶכְךָ יְיָ: רות ב ד
3. וַיֵּרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְיָ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְיָ עִמְּךָ גִּבּוֹר הֶחָיִל: שופטים ו יב
4. שְׁמַע לְאָבִיךָ זֶה יְלָדֶךָ וְאַל תָּבוּז כִּי זָקְנָה אִמֶּךָ: משלי כג כב
5. עֵת לַעֲשׂוֹת לַייָ הֵפֵרוּ תּוֹרָתֶךָ: תהלים קיט קכו
6. וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ בָּרוּךְ יְיָ אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פַּרְעֹה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶת הָעָם מִתַּחַת יַד מִצְרָיִם: שמות יח י
7. וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה מִימִינָם וּמִשְּׂמֹאלָם: שמות יד כב
8. וַיַּעַמְדוּ הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי הָאָרוֹן בְּרִית יְיָ בֶּחָרְבָּה בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן הָכֵן וְכָל יִשְׂרָאֵל עֹבְרִים בֶּחָרְבָּה עַד אֲשֶׁר תַּמּוּ כָּל הַגּוֹי לַעֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן: יהושע ג יז
9. עַל כֵּן יֵאָמֵר בְּסֵפֶר מִלְחֲמֹת יְיָ אֶת וָהֵב בְּסוּפָה וְאֶת הַנְּחָלִים אַרְנֹן:

במדבר כא יד

מוסף תוספות

א. בתוס' רי"ש הוסיף. אבל בשנעקר עכו"ם ממקום אחד אומר ברוך שעקר עבודה אחרת מן המקום הזה.

הגהות הב"ח

(א) גמ' מנין אמר אמוראי טשו להו בנחלי ארנון עבדי להו:

הגהות הגר"א

[א] גמ' פוקמ"ל דיחיד סיהו. נ"ב וכריש וכר כריש. גירסת הגאונים והכי"ק:

מוסף רש"י

צווחה. לעקה (ירמיה יד ב) קול מהומת מלחמה (תהלים קמד יד). **לברך על הרעה.** כיון דיין האמת (מגילה כה.). **על הטובה.** כיון הטוב והמטיב (שם). **בפונדתו.** מיקני שחור כו מתניו (ירמיה ו:). **קפנדריא.** לקנר טילוסו שלא יתקלקל, ויכנס בפתח זה ויפלו בשכנגדו, ולא לשם עבודה אלא לעשות צרכיו (שם וכע"ז סוטה לט.). **שיהא אדם שואל את שלום חברו בשם.** דמומר לאחת לשאול בשלום חבירו בשם, כגון יפיס ה' עליך שלום, ואין בו משום מוציא שם שמים לבטלה, מכיר. ג"פ שלום בשם בשם, דמיפ מדם לשאול בשלום חבירו בשם, ואלו נמי כי שיילינן להדדי מלכיכון שם, דשלום שמו של הקב"ה, דכתיב (שופטים ו) ויקרא לו ה' שלום, בשם ה' (מכות כג:). רי"ן. **ההוא מהלכין בסוף מחנה ישראל.** משמעמין מון לממנה ישראל (מנחות צה.).

רבינו חננאל

הרואה מקום שנעשו בו נסים לישראל אומר ברוך שעשה נסים לאבותינו במקום הזה. אוקימנה אניסא דרבים כולי עלמא מחייבי לברוכי, אבל אניסא דיחיד, כגון ההוא גברא דנפל עליה אריה ואיתציל, וכגון ההוא דצחא בפקתא דערבות ואיברי ליה עינא ושתא כול', איהו חייב לברוכי אחריני לא מיחייב. פיר' פקתא מקום מדבר שאין בו מים כדגרסינן במשקין פרק ואילו מגלחין עושה לו חנות בפקתא [כלומר] בית למכור מים. **תנו** רבנן הרואה מעברות הירדן ומעברות הים ומעברות נחל ארנון ואבני אלגביש בבית חורון. כל מעשה עוג אינו כתוב במסכת ברכות. ואבן שזרק עוג במשה כלשון הזה כתוב בה בלבד. את והב, שני בני אדם אחד שמו את, ואחד שמו והב ושניהם מצורעים היו. אסיקנה [על כולן] צריך שיתן שבח והודאה לפני המקום.